

Direcció, administració, publicitat i vendes:
Av. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001-València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 534 569.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Almudaina, 8 entresol-dreta.
07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça Internet:
http://www.eltemps.net
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Redacció de València: Núria Cadenas, Miquel Calvet,
Juli Capilla (*Coordinació i llibres*), Víctor Maceda,
Rosanna Melià, Joan M. Oleaque i Xelo Tortosa
(*Secretària de redacció*).

Redacció de Barcelona: Bàrbara Amorós, Lluís
Bonada, Oriol Cortacans (*Món*), Àlex Milian, Enric
Rimbau i Gemma Morales (*Secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.
Producció: Josep Agustí i Laia Carreras (*Correcció
lingüística*), Miquel Benítez (*Escàner i imatge*),
Vanessa Prieto (*Maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc Bayarri, Toni Canís, Albert
Closas, Salvador Cot, Martí Domínguez, Fabià
Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri, Pere Gimferrer,
Manuel S. Jardí, Glòria Marcos, Joan Marí, Pere
Martí, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez Benlloch,
Miquel Ramon, Pau Viciano, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pere Codonyan (Catalunya Nord),
Guillem Chacón (Franja de Ponent), Joan Lluís Ferrer
(Eivissa), Carles Marquès (Menorca), Anna Sáez
(Lleida), Àlvar Valls (Andorra).

Col·laboradors: Gemma Aguilera, Antoni Albalat,
Esther Aleu, Toni Pau Antic, Albert Balanzà, Arantxa
Bea, Vicent Bello, Xavier Bru de Sala, Bea Cabezas,
Marc Candela, Josep-Lluís Carod-Rovira, Ferran
Cases, Antoni Castel, Alfons Cervera, Jordi Cervera,
Laia Climent, Eliseu T. Climent, Agustí Colomines,
Joan Corbera, Martí Crespo, Joan Esculies, Jordi
Finestres, Manuel Garcia, Josep Gifreu, Xavier
Graset, Josep Guia, Josep Iborra, Maité Insa, Gani
Jakupi, Salah Jamal, Miquel A. Limón, Jordi Llavina,
Iban L. Llop, Josep Maria López Llaví, Josep-Vicent
Marquès, J. M. Martínez Polo, Jaume Masdeu,
Montserrat Minobis, Alexandre Muns, Gustau
Munoz, Joan Nebot, Ricard Peris, Carles Pont, Joan
Roura, Xavier Rubert de Ventós, Ferran Sáez Mateu,
Eduard Sanjuan, Jordi Sebastià, Màrius Serra, Rosa
Solbes, Marc Soler, Antoni Strubell, Jordi Tejel,
Josep-Maria Terricabras, Felip Tobar, Alicia Toledo,
Lourdes Toledo, Matthew Tree, Xulio Ricardo Trigo,
Manuel Valencia, Sergi Verger, Vicenç Villatoro,
Jordi Zamora.

Col·laboradors gràfics: Tina Bagué, Pere Bota, Gina
Calvet, Joan Celià, Rafa Gil, Xavier Gómez, Vicente
A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi
Play, Marc Vila.

Disseny: Enric Satué.

Arxiu: Jesús Prats (*Fotografia*), Rosa Serrano
(*Documentació*).

Publicitat i promoció: Salva Martínez i Pepa
Alòs (València). Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido,
Pere Ribalta i Cristina Torres (Barcelona). Tel.: 932
384 262.

Subscripcions: Quica Sena.

Administració: Susanna Alacreu, Pilar Martí
i Assumpció Palau.

Fotomecànica i impressió: Rivadeneyra, SA.

Dipòsit legal: V-853-1984.

Preu a la Catalunya Nord: 3,04 euros.
(S'hi inclouen les despeses de transport)

*Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap
mitjà, ja siga mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica,
de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.*

Empesos pel final de la guerra a l'Iraq, els dirigents del PP valencià posaven a punt la setmana passada els seus engranatges amb vista a la imminent campanya electoral i feien ressuscitar tants fantasmes com podien: van repetir que l'opció al partit que encapçalà Francesc Camps és una coalició socialista-comunista, que el PSPV volia la integració del País Valencià dins del Principat i que l'objectiu d'Esquerra Unida en cas d'arribar al poder era instaurar la tercera república espanyola. Tot plegat, amant amb referències constants a la negativa dels socialistes al transvasament de l'Ebre.

Mostraven així, de colp, quina serà la línia mestra del seu discurs electoral fins als comicis del pròxim 25 de maig: embrutar la campanya tant com siga possible per provocar l'abstenció entre les capes de la població menys ideologitzades que podrien votar el PSPV i, sobretot, amplificar al màxim el discurs de la por per conservar el suport de votants descontents al preu que siga.

Segurament, fins al 25 de maig, el PP orquestrarà la campanya electoral més bruta al País Valencià des dels delirants temps en els quals Abril Martorell teledirigia des de Madrid la UCD valenciana, fa vint-i-cinc anys, traslladant-nos pel túnel del temps als irracionals de la transició i fins i tot, sorprenentment, als de la dictadura franquista. Els seus arguments de denúncia de "la coalició socialista-comunista" són cada dia més a prop dels de la "conspiración judeomasonica" que airejava el franquisme. Un deliri polític sense cap mena de dubte afectarà la qualitat democràtica del nostre país i la confiança dels nostres conciutadans en els polítics. Un preu que el PP està disposat a pagar amb l'objectiu de conservar el poder.

Falta saber també si tota aquesta estratègia els donarà algun resultat. D'entrada, el PP ha fet saltar pels aires sense remei el seu miratge centrista que tan bons rèdits electorals els ha donat en el passat recent, i més si tenim en compte que aquest revival del discurs del No-Do s'afegeix als greus errors de gestió en la catàstrofe del Prestige, als tics autoritaris que va mostrar aquest partit en la vaga del passat mes de juny i, sobretot, als deliris bel·licistes de José María Aznar.

El PP ha començat a posar llenya a la caldera electoral en una fugida endavant de conseqüències imprevisibles. El seu equip d'oratória, encapçalat per l'inefable Alejandro Font de Mora, ens amenitzarà cada dia amb nous insults, que poden créixer en intensitat al ritme de la realització de noves enquestes que qüestionen la seua permanència en el poder.

Tan sols hi ha una conseqüència segura d'aquesta espiral de degradació electoral. El PP està fent la funció d'un Àtila polític. Siga quin siga el resultat electoral del pròxim 25 de maig, serà molt difícil recuperar els valors democràtics i l'interès per la participació en la vida pública entre els valencians.

Als nostres lectors

Les conseqüències d'una guerra, i l'estrena d'un parell de pel·lícules fan necessària, ara mateix, la revisió de la relació dels Estats Units amb la violència. La guerra no cal que diguem quina és. Quant a les cintes estrenades, es tracta de dues molt distintes. Una, *Gangs of New York*, de Martin Scorsese, analitza el lligam primigeni que ja en el segle XIX es dona entre Amèrica i la màfia, entre Estats Units i les bandes de carrer més violentes. La segona, *Bowling for Columbine*, de Michael Moore, mostra l'adoració envers les armes que hi ha a aquella terra —la pel·lícula comença amb la visita del director a una entitat bancària que regala un rifle als clients que obren un compte— i, sobretot, què hi batega darrere. I què és? Por, injustícia, i un estat feble especialitzat a maltractar i humiliar els seus propis fills. Tant de bo que aquestes pel·lícules i aquesta guerra provoquen la reflexió col·lectiva pertinent.

Joan M. Oleaque, redactor